

1353 8. Marts 1899: 2. Beh. af Lovf. om Formueforholdet mellem Ægtefæller.

1354

paa at gøre det klart, at det, hun skal have samtykket i, er dette, at Gælden maa søges dækket af hendes Selverhverv, altsaa, at der ikke blot skal foreligge Samtykke til Gældens Stiftelse, hvilket let vilde kunne blive temmelig vagt og betydningsløst, men at der skal foreligge udtrykkeligt eller stiltiende Samtykke til, at Gælden maa søges dækket ved hendes Selverhverv. — Ændringsforslag Nr. 24 sigter til at lade udgaa nogle Ord, som næppe have nogen videre Betydning, for saa vidt der tales om Ægtepagter, der ere oprettede i Udlandet af en Mand, der ikke har Bopæl her i Landet. Der have vi ment, at der næppe burde lægges Vægt paa, hvor Ægtepagten er oprettet, om den er skreven her eller der i Udlandet, hvor Manden bor; thi dette Spørgsmaal, hvor Ægtepagten er skreven, er noget, som det bliver meget vanskeligt for Tredjemand at opnaa nogen Kundskab om. Det, som det kommer an paa, er, at Manden har Domicil i Udlandet eller Bopæl i Udlandet paa den Tid, Ægtepagten oprettes. — Nr. 25 tilsigter blot en Forandring i Overskriften af Kap. 6, som maa foretages, naar man vedtager Ændringsforslag Nr. 24. — Ændringsforslaget under Nr. 26 er endelig kun en nødvendig Rettelse; det er nemlig en Følge af den Forandring i Paragrafnummerene, som de tidligere Ændringsforslag ville afstedkomme. Som Følge heraf maa det Citat, der indeholdes i Slutningen af § 32, forandres i Overensstemmelse med disse Ændringsforslag. — Det er altsaa disse Ændringer, vi have tilladt os at stille, og som jeg paa Udvalgets Vegne skal anbefale det ærede Ting.

Oct. Hansen: Det er jo kun lidet indgribende Ændringer, som Udvalget har tilladt sig at foreslaa. Det ligger, som jeg allerede har tilladt mig at udtale ved 1ste Behandling, i, at Lovforslaget jo er saa særdeles vel udarbejdet; der er derved ogsaa opnaaet, at samtlige Ændringer komme til at fremtræde som hele Udvalgets, hvilket forhaabentlig vil bidrage til, at Sagen kan gaa hurtig og let i alt Fald gennem dette Ting, forhaabentlig ogsaa gennem det andet Ting, saaledes at en Lov, som baade er saa vigtig og retfærdig, allerede kan udkomme i Aar. Dette Resultat er ganske

vist opnaaet ved, at de enkelte Udvalgsmedlemmer have vist en vis Grad af Resignation, og dette gælder ogsaa for mit Vedkommende. Jeg sigter ikke saa meget til, at en Ændring, som jeg antydede ved 1ste Behandling, om, at en Ægtepagt altid skulde oprettes for Notarius og indføres i Notarialprotokollen, ikke er kommen frem; thi ved nærmere Overvejelse er jeg kommen til det Resultat, at en saadan Ændring ikke gik an, da det vilde stride alt for meget mod vor Retsbevidsthed, om en Kontrakt, som en myndig Mand havde indgaaet, endogsaa skriftlig, og retslig vedkendt sig sin Underskrift paa, ikke skulde være bindende for ham; det er noget, vi ellers ikke kende. Derimod havde jeg gerne ønsket, at et Spørgsmaal, som for øvrigt har været Genstand for en Del Diskussion i Udvalget, nemlig om, hvorvidt der kan disponeres ved Ægtepagt over ventendes Arv, havde faaet sit Udtryk i Lovforslaget, altsaa gennem en Ændring til det. Men vi have, som sagt, drøftet det i Udvalget. Meningerne have været en Del forskellige derom, og Resultatet er blevet, at vi have ment, at det maatte overlades til Domstolens Afgørelse, overensstemmende med de nu bestaaende Regler. Min Anskuelse er den, at man kan ikke ved Ægtepagt ligesaa lidt som ved noget andet Dokument raade over ventendes Arv. Lovens Forbud, navnlig § 14 i Arveloven af 1845, maa formentlig gøre en saadan Overenskomst, Disposition, til en Nullitet, men derom ved jeg, at der er forskellige Opfattelser. At ville afgøre det Spørgsmaal her paa denne Lov vilde maaske næppe være rigtigt. — Det er ogsaa med en vis Resignation, at jeg har afholdt mig fra at foreslaa en Omredaktion af § 9, der handler om, at Gældsbreve, Aktier osv., som navnlig Hustruen ejer for Ægteskabet, skulle forsynes med Paategning om Ægtepagten, og at saa længe dette ikke er sket, kan Tredjemand, der er i god Tro, ved Retshandler erhverve Rettigheder over de nævnte Dokumenter uden Hensyn til Ægtepagten. Jeg formoder, at Meningen med denne Paragraf er den, at sely om et saadant Aktiebrev eller Gælds brev er noteret paa Hustruens Navn, altsaa paa hendes Pigenavn, og sely om det ved Ægtepagt er vedtaget, at dette Aktiv skal vedblive at